Ξ. Α. Σιδερίδης

Ιλαρίων

ΚΑΙ ΤΟΥΔΕ ΚΤΗΤΩΡ
ΞΕΝΟΦΩΝ Α. ΣΙΔΕΡΙΔΗΣ
ΕΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

517

14	Σεπτεμβρ.	Δραχ.	5 00
"	"	Σαρδέλες	1:60
15	"	ζαχαρι	45
"	"	σαρδέλες	30
17	"	κραχ.	4 00
19	"	σαρδέλες, [illegible]	80
20	"	"	30
"	"	1/2 ου. ζαχαρι	1 10
21	"	δραχ.	6 00

81 : 20

14A

13 Σεπτεμβρ. μισό δρ. μουζάκι 80

10 Σεπτεμβρίου
2 ον. σαπούνι .. 2.80
1 " ρύζι .. 1.20
11 Σεπτεμβρίου μακαρόνι κιλ. 70
" " κακάος 40
12 " σαρδέλες 1.00
" " ζαχαροδέρμια .. 60
" " καρδαμωνα .. 30
" " σπίρτα 15

[illegible]
παιδί διαφ. [illegible] δρ. 20
26 Αυγούστου δρ. 10
28 " " 2.
" " [illegible] 1.20
" " [illegible] στο. 10
1 Σεπτ/βρ. δραχ. 10.
2 " σαρδέλες στο. — 20
4 " " " — 20
7 " δραχ. 10.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

X. A. SIDERIDES

ΤΟΙΣ
ἁπανταχοῦ
ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΟΙΣ ΟΜΟΓΕΝΕΣΙΝ
ΟΣΟΙ
ΤΗΣ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΔΟΞΗΣ
καὶ ὠφελείας.
ΖΗΛΩΤΑΙ ΤΥΓΧΑΝΟΥΣΙΝ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝ...
ΑΡ. 3046
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΙΔΕΡΙΔ...
ΚΑΙ ΤΟΥΔΕ ΚΤΗΤΩΡ
ΞΕΝΟΦΩΝ Α. ΣΙΔΕΡΙΔΗΣ
ΕΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐν Κωνσαντινουπόλει
Ἐν τῷ τοῦ Γένους Ἑλληνικῷ
Τυπογραφείῳ.
Ἐν Ἔτει. αωχ´.

Δοκεῖτε, ὅτι ὑμῖν ἀπολογούμεθα; κατενώπιον τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν· τὰ δὲ πάντα, ἀγαπητοὶ, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς.

Παῦλος ὁ Ἀπός. ἐν τῇ πρὸς Κορινθ. ἐπισ.

Κεφ. ιβʹ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΦΙΛΤΑΤΟΙ ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ.

Πόσαι εἶναι αἱ πηγαὶ, ἀφ᾽ ὧν καταῤῥέουσαι αἱ διάφοροι ἰδέαι τῶν θείων καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων, καταποτίζουσι τοὺς νόας τῶν ἀνθρώπων, καὶ πῶς αὗται ἐντυποῦνται καὶ διαμένουσιν εἰς τοὺς ἀγράφους τῆς φαντασίας πίνακας, τοῦτο οὔτε πρόκειται νὰ διδάξωμεν ἐν τῷ παρόντι, μήτε εἶναι ἔργον τῆς ἡμετέρας ἐπαγγελίας. Εἶναι ὁμολογούμενον, ὅτι ἥ τε Θεόπνευστος Ἀποκάλυψις ἐμπνεύσασα καὶ χαριτώσασα τοὺς ἀξίους ἑαυτῆς θεωρητικωτάτους νόας, ἐδίδαξε δι᾽ αὐτῶν τοὺς λοιποὺς τῶν ἀνθρώπων τὰς πνευματικὰς ἰδέας, καὶ ἡ ἱερὰ Φύσις καὶ ὡδήγησε, καὶ ὁδηγεῖ, καὶ ἐσόφισε, καὶ καθ᾽ ἡμέραν σοφίζει τοὺς ἀνθρώπους μὲ τὰς διαφόρους καὶ πολυειδεῖς γνώσεις τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. Τοῦτο ὅμως δὲν ἦτον ἀρκετὸν, οὔτε ἐδύναντο νὰ φθάσωσιν, εἰς ἣν ἤδη θεωροῦνται τελειότητα, τὰ διάφορα συστήματα τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων μὲ ἁπλῆν τὴν ἐκ Φύσεως βοήθειαν, ἂν δὲν ἐπενοοῦντο καὶ τὰ μέσα, δι᾽ ὧν ἐδύναντο νὰ μεταβῶσιν αἱ ἐφευρέσεις τῶν παλαιῶν γενεῶν εἰς τὰς μεταγενεστέρας,

Πόσαι θαυμάσιαι παρατηρήσεις τῶν μετεώρων ἐτάφησαν ἐπάνω εἰς τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων, καὶ ἐκρύβησαν μέσα εἰς τοὺς ποιμενικοὺς δρυμῶνας ὁμοῦ μὲ τὰ σώματα τῶν ποιμένων διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν τοιούτων μέσων! Πόσαι ἀναγκαῖαι γνώσεις ζώων, φυτῶν, λίθων, μετάλλων, καὶ ἁπλῶς ὅλων τῶν φυσικῶν πραγμάτων, ἢ συνέζησαν μὲ μόνους τοὺς ἐφευρετὰς, ἢ διαμείνασαι καὶ μετὰ τὴν ἐκείνων ἀποβίωσιν εἰς τὰς ἀκρίτους γλώσσας, διεφθάρησαν μὲ τὴν διαδοχὴν τῆς ἀγράφου παραδόσεως, καὶ ἐφάνησαν εἰς τοὺς μεταγενεστέρους ὡς τραγέλαφοι! Πόσαι πνευματικαὶ διδασκαλίαι, τὰς ὁποίας ἐνέσταξαν εἰς τὰς ψυχὰς πολλῶν θεοφόρων ἀνδρῶν πολυχρόνιοι ἀσκητικοὶ ἱδρῶτες, καὶ ἐπηύξησαν πνευματικαὶ καθαρότητες, ἔμειναν τεθαμμέναι μέσα εἰς τὰ σπήλαια ἅμα τῷ χρόνῳ, καθ' ὃν αἱ ἱεραὶ ἐκεῖναι ψυχαὶ καταλιποῦσαι ἐπὶ γῆς τὰ χοϊκὰ σκήνη, ἀπέπτησαν εἰς τὰ οὐράνια σκηνώματα·

Ἀλλὰ τέλος πάντων ὁ χαριτωθεὶς καὶ σοφισθεὶς τῶν ἀνθρώπων νοῦς, ὥσπερ περίεργος εἰς τὸ νὰ ἐπινοῇ πράγματα, οὕτω καὶ φιλότιμος εἰς τὸ νὰ φυλάττῃ τὰ νοηθέντα· οὐ μόνον ἐ-

φρόν-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

φρόντισε νὰ ἐπιθήσῃ ἑκάστῳ τῶν ὄντων τὸ προσφυὲς ὄνομα, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἀτενοῦς προσοχῆς καὶ ἐπιμονῆς του ἐφεῦρε γραμμικοὺς χαρακτῆρας, τοὺς ὁποίους συνάπτων πρὸς ἀλλήλους κατὰ συνθήκην, ἐφανέρωνεν ὑλικῶς, ὅσα νοερῶς καθ' ἑαυτὸν ἐφαντάζετο. Ἀλλ' ἡ τελειοποίησις τούτου ἀναγκαίως ἔπρεπε νὰ εἶναι ὑποκειμένη εἰς τοὺς κανόνας τῆς κατὰ βαθμὸν προόδου ὅλων τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων· καθότι καὶ ἡ τέχνη τοῦ γράφειν μὲ τὴν διαδοχὴν τοῦ χρόνου ἐτελειοποιήθη· καὶ τὰ ὄργανα τῆς γραφῆς μὲ τὴν διαδοχὴν τῆς πείρας ἐδοκιμάσθησαν.

Ὅλα τὰ ἐρείπια τῶν ἀρχαιοτάτων Ἀσιατικῶν πόλεων εἶναι πλήρη ἱερογλυφικῶν σημείων καὶ παντὸς ἄλλου εἴδους στηλογραφίας· τὰ ὁποῖα παριστῶντα τὸν ζῆλον τῶν παλαιῶν ἀνθρώπων, ὃν εἶχον, ὥστε νὰ μετοχετεύσωσιν εἰς τοὺς μεταγενεστέρους τὰς ἐφευρέσεις των· συναποδεικνύουσιν καὶ τὴν ἔλλειψιν τῶν ἀναγκαιοτέρων καὶ εὐκολωτέρων τῆς γραφῆς μέσων. Ὁ χάρτης, τὸ μέλαν καὶ τὰ λοιπὰ τῆς γραφῆς ὄργανα, ἔπρεπε νὰ ἐπινοηθῶσι διὰ τῆς ὁδηγίας τῆς ἀνάγκης εἰς τὸν οἰκεῖον χρόνον, καθὼς καὶ

ἐπε-

ἐπενοήθησαν. καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐνόμισαν ἴσως, ὅτι ἔφθασεν εἰς τὴν ἀναγκαίαν του τελειότητα τὸ μέγα τοῦτο καὶ κοινωφελέστατον ἀγαθόν· καὶ ἂν διὰ τὴν εὕρεσιν ἑνὸς μόνου τριγώνου, οἱ ἄνθρωποι ἔθυσαν ἑκατόμβην, πόσας τάχα τοιαύτας θυσίας ἔπρεπε νὰ προσφέρωσιν οἱ ἐφευρεταὶ τῶν ὀργάνων, διὰ τῶν ὁποίων διαιωνίζονται οὐ μόνον αἱ λοιπαὶ γνώσεις τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ αἱ ἀληθεῖς καὶ ἀναγκαῖαι ἀποδείξεις αὐτοῦ τοῦ ἰδίου τριγώνου.

Καὶ αὐτὴ ἡ ἱερὰ Ἀποκάλυψις ἐβεβαίωσε τὴν ἀνάγκην τῶν τοιούτων γραμμικῶν ὀργάνων, ἐγχαράξασα πρῶτον εἰς τὰς ἱερὰς πλάκας τὸν Θεόγραφον νόμον, καὶ μεταχειρισθεῖσα ἔπειτα ὄργανον τὸν Μωσαϊκὸν κάλαμον διὰ νὰ ἀφέληται τὸν γνόφον τῆς ἀρχαιότητος, καὶ νὰ διαλευκάνῃ τὰς ἱερὰς ἀληθείας τῆς Κοσμογενεσίας, καὶ νὰ ἐγγράψῃ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων τὰς πνευματικὰς ὁδηγίας τῆς ἱερᾶς νομοθεσίας. Καὶ τίς ἀνάγκη εἶναι ἀφέντες τὰ ἐγγὺς, νὰ καταφεύγωμεν εἰς τὰ πορρωτάτω; ἂν ἔλειπον ταῦτα τὰ σημεῖα, αἱ χρεῖαι τῶν ἀνθρώπων ἤθελον εἶναι τόσον δύσκολοι, ὅσον εἶναι δυσχερὲς νὰ μετακομίση

σῃ τις ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς πατρίδος του εἰς γῆν ἀπῳκισμένην· ἐν ᾧ ἤδη ἐπαναπαυόμενος ἐν γῇ πατρῴᾳ, δύναται διὰ τούτων νὰ ὁμιλῇ ἐν βραχεῖ χρόνῳ καὶ μὲ τοὺς ἄγαν ἀπῳκισμένους, καὶ νὰ ἐκπληροῖ πᾶσαν ὑπουργίαν του.

Μ᾿ ὅλον τὸ ὅτι οἱ Ἐφευρεταὶ τῶν τοιούτων ἀναγκαίων μέσων εἶχον μέγα δίκαιον νὰ ἐγκαυχῶνται διὰ τὴν ἐπίνοιάν των, καὶ νὰ σεμνύνωνται διὰ τὴν ὠφέλειαν, τὴν ὁποίαν προξένησαν εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος· τὸ ἔργον ὅμως, καίτοι δοκοῦν ἐντελές, ὑςερεῖτο τοῦ ἀναγκαιοτάτου τρόπου, διὰ τοῦ ὁποίου ἐδύναντο τὰ γραφόμενα νὰ γίνωνται εὐκόλως κοινότερα. Διότι τὸ ἐπίμοχθον καὶ ἡ δυσκολία τῆς ἀντιγραφῆς προεξένουν τὴν ὀλιγότητα τῶν ὁμοειδῶν βιβλίων· ἡ ὀλιγότης περιώριζεν αὐτὰ εἰς ἓν πολλοςὸν μέρος γῆς, ἢ θαλάσσης· καὶ ὁ τοιοῦτος περιορισμὸς, ἀφ᾿ οὗ ὑςέρει τὴν λοιπὴν ἀνθρωπότητα τῆς ἐξ αὐτῶν ὠφελείας, ὑπέβαλλεν ἀείποτε εἰς κίνδυνον αὐτοὺς τοὺς ἱεροὺς θησαυροὺς τῆς φύσεως· καθότι μία αἰφνίδιος πυρκαϊὰ, εἷς ἀνέλπιστος ἐξανδραποδισμὸς, μία ὀλεθρία πλημμύρα ποταμῶν, ἢ θαλάσσης, ἢ ἓν φρικῶδες ναυάγιον ἐδύναντο

νὰ

νὰ ἐξαφανίσωσι τὰ ὀλιγάριθμα ταῦτα βιβλία, καὶ τὸ δεινότατον, ὅτι οὐ πάντοτε ἦτον δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ ἄλλος τις Ἔσδρας διὰ νὰ τὰ ἀπομνημονεύσῃ.

Ἂν εἶναι δίκαιον νὰ ὀνομάζηται ὁ χρόνος, ὡς καὶ ὀνομάζεται, Πανδαμάτωρ, τί κωλύει νὰ τὸν ὀνομάσωμεν καὶ Παντουργόν; ἐκεῖνο μὲν, κατὰ λόγον τῆς φύσεως ἀναγκαῖον, καὶ ἴσως δυσεξήγητον, τοῦτο δὲ, κατὰ λόγον σχετικὸν πρὸς τὴν χρείαν τῆς ἀνθρωπότητος.

„ ἅπανθ᾿ ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος
„ φύει τἄδηλα, καὶ φανέντα κρύπτεται.

Σοφοκλ.

Αὐτὸς ὁ Παντουργὸς χρόνος ἐφεῦρε τέλος πάντων καὶ ἐκεῖνο τὸ μέσον, διὰ τοῦ ὁποίου αἱ χεῖρες τῶν ἀνθρώπων μικρὸν κοπιῶσαι, δύνανται μεγάλα νὰ διαπράττωσι· καὶ τοῦτο εἶναι ἡ πολύτιμος Τυπογραφία. Τυπογραφία, ἡ καρποφόρος τῶν βιβλίων ἄρουρα· τὸ ἐνεργητικώτατον κέντρον τῆς τῶν ἀνθρώπων φιλοτιμίας· ἡ ἄσβεστος τῶν Μουσῶν λαμπάς· τὸ

Τη-

Τηλεσκόπιον τῆς τῶν σοφῶν μεγαλονοίας· καὶ τέλος τὸ πιεςήριον τῶν ἀνθρωπείων ἠθῶν. Τυπογραφία, ἥτις, ὥσπερ δι' ἑνὸς πιέσματος ἐντυπώνει μυρίους χαρακτῆρας, οὕτω καὶ δι' ἑνὸς τυπώματος κοινοποιεῖ πληθὺν ὅσην βιϐλίων· καὶ ἀποδίδωσιν οὐχὶ πεντήκοντα ἢ τριάκοντα πρὸς ἓν, ἀλλὰ χιλιάδας, καὶ μυριάδας, καὶ διασπείρει πανταχοῦ ἐν ἀφθονίᾳ τὰ σπέρματα τῶν μαθήσεων.

Ὅπου εἶναι Τυπογραφία, ἐκεῖ καὶ διακαέςερος ἐμπέφυκε τοῖς ἀνθρώποις ὁ ἔρως τοῦ μανθάνειν· ἐκεῖ καὶ ἡ φιλοτιμία τῶν γενναίων πνευμάτων θαυμασίως ἐξάπτεται· καθότι ὁ ὑποδεέςερος ἁμιλλᾶται μὲ τὸν ἀνώτερον, καὶ καλλιεργεῖ τὰς ἐνούσας αὐτῷ ἰδέας, καὶ προσκτᾶται τὰς μὴ προσούσας· καὶ κεντᾷ ἑαυτὸν εἰς τὸ νὰ γένῃ πατὴρ λόγων, πεποιθὼς, ὅτι τὰ γεννήματά του δὲν θέλουσι τεθῆ ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλὰ θέλουσι δημοσιευθῆ διὰ τοῦ τύπου· τὸ ὁποῖον λογίζεται ὁ φιλότιμος ἄκρον ἄωτον τῆς φιλοτιμίας του.

Ὅπου εἶναι Τυπογραφία, ἐκεῖ καὶ Σχολεῖα, προάγονται, καὶ Ἀκαδημίαι λαμπρύνονται, καὶ τὰ πολυτέχνια καλλιεργοῦνται· καθότι ἡ

φι-

φιλοσοφία περιθαλπομένη διὰ τῆς φιλοτιμίας τῶν φιλοσοφούντων, καὶ ἐξυπηρετουμένη διὰ τῆς εὐκολίας τοῦ τύπου, δὲν εἶναι πλέον ξένη εἰς τοὺς κατοίκους, ἀλλ' ὁμιλεῖ ἐλευθέρως μὲ τὴν ἰδίαν αὐτῶν γλῶσσαν.

Διὰ τῆς Τυπογραφίας σκοπεύει, καὶ εὐστοχώτατα παρατηρεῖ ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸν ἐν Βιέννῃ φιλόσοφον, ὁ ἐν Βιέννῃ, τὸν ἐν Παρισίοις, ὁ ἐν Παρισίοις, τὸν ἐν Λόνδρᾳ, καὶ ἐν γένει ὁ ἑκασταχοῦ, τὸν ἑκασταχοῦ γῆς· καθότι Τυπογραφίας οὔσης, καὶ αἱ μεταφράσεις δὲν σήπονται ἐν τοῖς κιβωτίοις, καὶ οἱ μεταφρασταὶ πεποιθότες, ὅτι οἱ κόποι αὐτῶν οὐκ ἔσονται διακενῆς, ἀναβιβάζουσι συνεχῶς ἐπὶ τὴν σκοπιὰν τοῦ Τύπου τοὺς ἁπανταχοῦ διαπρέψαντας σοφοὺς ἄνδρας, ὥστε ἐκεῖθεν παρατηρούμενοι, καὶ παρατηροῦντες, καὶ σκοπευόμενοι, καὶ σκοπεύοντες, ὡς ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίου, νὰ διασπείρωσιν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων τὰ ἱερὰ σπέρματα τῶν γνώσεων, ἃς ἐξεμελέτησαν καὶ ἐξέμαθον.

Διὰ τῆς Τυπογραφίας μανθάνουσι κοινῶς πάντες ἄνθρωποι, τί ἀγαθὸν, τί φαῦλον· τί δίκαιον, τί ἄδικον· τί ἀληθὲς, τί ψευδές· τί εὐθές,

θὲς, τὶ σκολιόν· τὶ συμφέρον, τὶ βλαπτικόν· καὶ ἐν γένει, τὶ αἱρετέον, καὶ τὶ φευκτέον· καὶ ὁσάκις ἐκδίδονται εἰς τύπους διὰ μιᾶς κανονικῆς Τυπογραφίας διάφοροι Συγγραφεῖς, τοσάκις ἡμεῖς ὁδηγούμεθα εἰς τὴν αἵρεσιν τῶν αἱρετέων, καὶ τὴν φυγὴν τῶν φευκτέων. ὥςε τῷ ὄντι διὰ τῆς Τυπογραφίας τὰ ἤθη τῶν ἀνθρώπων πιέζονται, καὶ πιεζόμενα λεπτύνονται, καὶ λεπτυνόμενα διορθοῦνται, καὶ διορθούμενα συγκροτοῦσι τὴν ὀρθὴν εὐδαιμονίαν τῆς τῶν ἀνθρώπων κοινωνίας. Ὅθεν καὶ ἐπινοηθεῖσα ἐν Μογοντίᾳ κατὰ τὸ χιλιοσὸν τετρακοσιοσὸν τεσσαρακοστὸν σωτήριον ἔτος παρὰ Ἰωάννου Γουττεμβεργίου καὶ Ἰωάννου Φαύςου, καὶ τελειοποιηθεῖσα ἐν διαςήματι εἰκοσιδύο χρόνων, ἤρξατο πρῶτον ἀπὸ τῶν ἱερῶν, κοινοποιήσασα εἰς δύο Τόμους τὴν θείαν Γραφὴν, καὶ διαδοῦσα ἐν δευτέροις τὸ περὶ τῶν Καθηκόντων τοῦ σοφοῦ Κικέρωνος· ἐκεῖνο μὲν, διὰ φωτισμὸν τῶν ψυχικῶν δυνάμεων, τοῦτο δὲ, διὰ ςολισμὸν τῆς ἠθικῆς εὐταξίας.

Τοιαῦτα εἶναι τὰ ἀπὸ πολλῶν ὀλίγα χαρακτηριστικὰ τῆς εὐκταίας παντὶ ἔθνει καὶ ἀναγκαιοτάτης Τυπογραφίας. Ἀλλὰ τοιαύτη

οὐ-

ςοῦσα, δεῖται καὶ πολλῶν καὶ μεγάλων πρὸς σύςασιν, αὔξησιν, καὶ διαμονήν· καθότι ἡ κλεὶς τῆς Τυπογραφίας κεῖται ἐν χερσὶ βασιλέως, καὶ τὴν ἀνοίγει διὰ νὰ εἶναι κοιτὼν τῶν Μουσῶν, καὶ τὴν κλείει, ὅταν γένηται πίθος Πανδώρας. Αἱ βάσεις τῆς Τυπογραφίας ἵςανται ἐπὶ τῆς κοινῆς συμφωνίας τῶν ἀρχηγῶν ἑκάςου Ἔθνους, καὶ ἐν ὅσῳ ἐκεῖνοι κατ' εὐτυχίαν πνέοντες ταυτὰ, καὶ φρονοῦντες παραπλήσια, συμπλέκουσι τὴν ἀδιάῤῥηκτον συναρμογὴν τῆς πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τὸ ἴδιον ἔθνος ἀγάπης· καὶ αὗται πεπήγασι ςεῤῥότατα, καὶ διαμένουσιν ἀκλόνητοι, ὡς ἐπὶ πέτρας, μηδόλως ἐπηρεαζόμεναι μήτε ἀπὸ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν ποταμῶν, μήτε ἀπὸ τὰς ἐπιφορὰς τῶν ἀνέμων· ἂν δὲ, ὃ μὴ γένοιτο, ἐκείνη ἡ συναρμογὴ ἤθελε λάβη ἀρχὴν νὰ ὑποδιαλύηται, καὶ αἱ βάσεις τῆς Τυπογραφίας, ὡς καὶ τῶν ἄλλων κοινῶν καλῶν, κατ' ὀλίγον κλονούμεναι καὶ διαῤῥέουσαι πίπτουσι, φεῦ! καὶ πίπτουσι μετ' ἤχου.

Ὁ ἐντὸς τῆς Τυπογραφίας καλλωπισμὸς ἐξήρτηται ἀπὸ ἐκείνους, οἵτινες κατὰ κοινὴν ἐκλογὴν ἤθελον κριθῇ ἱκανοὶ νὰ ἀναδεχθῶσι

τὴν

τὴν ἐπιστασίαν καὶ καλλιέργειάν της. Καὶ ἡ πρόοδος καὶ δόξα μιᾶς Τυπογραφίας ἀπαιτεῖ τὴν φιλόκαλον καὶ φιλογενῆ σπουδὴν καὶ συνδρομὴν τῶν πεπαιδευμένων καὶ σοφῶν τοῦ Γένους. Ταῦτα συνιςῶσι, συντηροῦσι, καλλιεργοῦσι καὶ κλεΐζουσιν ἑκάςην Τυπογραφίαν· καὶ ταῦτα ἀγαθῇ τύχῃ συνέδραμον, καὶ συντρέχουσι, καὶ Θεοῦ συναιρομένου, συντρέξουσι μέχρι τέλους εἰς τὴν ἀγαθὴν, καὶ εὐεπήβολον ἀποκατάςασιν καὶ διαμονὴν τῆς πρότερον μὲν ἀποκαταςάσης ἐν τῇ Πατριαρχικῇ αὐλῇ Ἑλληνικῆς Τυπογραφίας, ἤδη δὲ ἀγαθῇ τύχῃ ὑποβληθείσης ὑπὸ τὴν κοινὴν τοῦ Γένους κηδεμονίαν.

Ζήτω ὁ Γαληνότατος καὶ Κραταιότατος ἡμῶν ΑΝΑΞ, ἡ Κορωνὶς τῶν προκατόχων αὐτοῦ μεγάλων Βασιλέων· ὁ ἀκριβὴς φύλαξ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Ἐπιεικείας· ὁ εὐσπλαγχνικώτατος καὶ ἡρωϊκώτατος ΣΟΥΛΤΑΝ ΜΑΧΜΟΥΤ Β΄. Εἴη τὸ Κράτος αὐτοῦ διαιωνίζον, καὶ θριαμβεῦον κατὰ πάντων τῶν ἐναντίων. Ἡ Ἱερὰ αὐτοῦ Μεγαλειότης ὕςερον ἀπὸ τὴν ἀπαράμιλλον προβλεπτικὴν καὶ βαθυνουστάτην πρόνοιαν, δι᾽ ἧς μὲ θάμβος τῆς

ἀπαν-

ἀπανταχόθεν πολιτικῆς παρατηρήσεως, διοικεῖ θαυμασίως τὴν Θεοφρούρητον ΑΥΤΗΣ Βασιλείαν, καταδιώκουσα πᾶν εἶδος κακίας, καὶ φιλοτιμουμένη νὰ διακρατήσῃ πανταχοῦ τὴν εὐνομίαν, καὶ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν ἀληθῆ εὐδαιμονίαν τῶν ὑπηκόων ΤΗΣ, ἐπιβραβεύει βασιλικῶς καὶ εἰς τὰ διάφορα ἔθνη, ἅτινα περιθάλπονται ὑπὸ τὰς κραταιὰς ΑΥΤΗΣ πτέρυγας, τὴν ἐλευθερίαν τοῦ νὰ συνιστῶσι καὶ νὰ καλλιεργῶσιν, ὅσα κοινὰ καλὰ ἀφορῶσιν εἰς τὴν Ἠθικὴν αὐτῶν εὐταξίαν, εἰς τὴν βελτίωσιν ἑκάστου Ἔθνους, καὶ εἰς τὴν πρόοδον τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων. ΑΥΤΗ πρὸς τοῖς ἄλλοις βασιλικοῖς καλοῖς, οἷς ἠλέησε, καὶ ἐλεεῖ μεγαλοπρεπῶς τὸ ἡμέτερον Γένος, ἐνεπιστεύσατο ἡμῖν καὶ τὰς κλεῖς μιᾶς κοινῆς τοῦ Γένους Τυπογραφίας, ἀναστείλασα πρότερον τὴν ἄλογον ἐλευθερίαν, καὶ ὅρον αὐτοκρατορικῶς ἐπιθεῖσα, ὥστε δυνάμενοι δι' αὐτοῦ νὰ καρπούμεθα τὰ ἐκ τῆς Τυπογραφίας καλὰ, νὰ ἀποφεύγωμεν πᾶν, ὅ,τι δύναται νὰ συσκιάσῃ τὴν λαμπρότητα τῆς ἀκραιφνοῦς ἡμῶν ὑποταγῆς διὰ τῆς ἐκδόσεως βιβλίων ἀντιφρονούντων.

Ζή-

Ζήτω ὁ Παναγιώτατος ἡμῶν Δεσπότης ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κύριος Κύριος Γρηγόριος, ὁ φωταυγὴς τῶν Πνευματικῶν χαρισμάτων διανομεὺς, καὶ κατ' ἀξίαν Ποιμενάρχης. Ζήτωσαν οἱ Ὑψηλότατοι καὶ περικλεέςατοι Αὐθένται, οἵ τε νῦν πανευκλεῶς Ἡγεμονεύοντες, καὶ οἱ πρότερον πανενδόξως τῆς ἀρχῆς παυσάμενοι, ὧν οἱ μὲν παρόντες, αὐτουργοὶ γίνονται τῶν καλῶν· οἱ δὲ καὶ τὰς Θεοφρουρήτους αὐτῶν ἡγεμονίας σοφῶς διεξάγοντες, μεγίστην ἔχουσι πρόνοιαν τῆς πατρίδος, καὶ διὰ τῶν συνετῶν καὶ φιλοκάλων τῆς Αὐθεντείας αὐτῶν ὑπουργῶν συμπράττουσιν εἰς τὰ κοινωφελῆ. Ζήτω ὁ Ἐκλαμπρότατος καὶ Περίβλεπτος Ἡγεμονικὸς γόνος καὶ Μέγας τῆς Κραταιᾶς Βασιλείας Διερμηνεὺς Κύριος Κύριος Ἰωάννης Καλλιμάχης, ὁ δι' ἀμοιβὴν τῆς παγγενοῦς αὐτοῦ ἀρετῆς καὶ πίςεως ἀξιωθεὶς τοῦ ἀξιώματος, καὶ ἐπαξίως τοῦ ἀξιώματος ἀναδειχθεὶς κοινωφελέςατος καὶ φιλογενέςατος. Ζήτωσαν σὺν αὐτοῖς καὶ πάντες οἱ Ἐκκλησιαςικῶς καὶ πολιτικῶς τοῦ Γένους ἐξάρχοντες, οἱ λαμπρότατοι καὶ χαριτόβρυτοι τῆς Ἐκκλησίας ἀςέρες, καὶ οἱ λοιποὶ

παν-

πανένδοξοι τῆς τοῦ Γένους δόξης προασπισταὶ καὶ συνίςορες. Ἅπαντες ἀναλαβόντες πληρέστατον τὸν ζῆλον τῶν καλῶν συγκροτοῦσι τὴν εὐτυχῆ ταύτην ἐποχὴν, καθ' ἣν γίνεται κοινὴ πρόνοια καὶ μελέτη ἀνεπίστροφος τῶν κοινῶν καλῶν· καὶ Κιβώτια τῶν εἰς τοὺς πτωχοὺς ἐλεῶν κατ' ἔρανον τῶν φιλογενῶν συγκροτοῦνται· καὶ Νοσοκομεῖα ἀνεγείρονται· καὶ τὰ Κοινὰ διαπρέπουσι· καὶ αἱ Μοῦσαι σοβοῦσι πανταχοῦ, καὶ αἱ Χάριτες περιχορεύουσιν.

Οὗτοι πάντες οὐχὶ παντοῖον, ἀλλ' ἓν μόνον ἀγαθὸν εὐτύχημα ἐνασμενιζόμενοι, καὶ ἐπιποθοῦντες τὴν τοῦ Γένους εὔκλειαν, καὶ ἀγαθὴν πρόοδον, κατιδόντες, ὅτι ἡ ῥηθεῖσα Τυπογραφία δὶς ἤδη ἐγχειρισθεῖσα ἀνθρώποις ἰδιώταις, ἐσφάλη· καὶ μὴ εὑροῦσα τὴν ἀνήκουσαν καὶ δυνατὴν καλλιέργειαν, πέπτωκε, βουλὴν ἀγαθὴν ἐβουλεύσαντο, ὥςε νὰ τὴν ἀνεγείρωσι, καὶ νὰ τὴν ἀποκαταςήσωσιν ἀσφαλέστερον. Καὶ δὴ συνελθόντες πολλάκις, καὶ συνδιασκεψάμενοι, καὶ ἐξευρόντες συνετῶς, ὅσα εἶναι συντελεςικὰ καὶ συντηρητικὰ ταύτης, συνεῖπον ἅπαντες, καὶ συνεψηφίσαντο νὰ τὴν ἀπαλλάξωσιν ἀπὸ τῆς ἰδιωτικῆς καὶ ἀδρα-

δρα-

δρανοῦς ἐπιςασίας, καὶ νὰ τὴν ἀξιώσωσι τῆς κοινῆς τοῦ Γένους προςασίας καὶ ἀντιλήψεως· Καὶ προσηλώσαντες αὐτὴν, καὶ ἀδιαχωρίςως συνενώσαντες τῷ Κοινῷ τῆς τοῦ Χριςοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας συςήματι, καὶ τὴν ἀναγκαίαν δαπάνην ἐπὶ παντὶ ὀργάνῳ Τυπογραφικῆς ἐργασίας δαψιλῶς ἐναποταμιεύσαντες εἰς αὐτὴν, ἐπεβεβαίωσαν ἐγγράφως τὰ κατ' αὐτὴν, καὶ ταῖς ἰδίαις αὐτῶν ὑπογραφαῖς ἐπεσφράγισαν· ἵνα γένηται ἔνδειξις καὶ τῆς κοινῆς ἁπάντων συμφωνίας, καὶ τοῦ πρὸς τὰ κοινὰ καλὰ ἀκαπηλεύτου αὐτῶν ζήλου.

Ταῦτα δὲ συνειπόντες θεοφιλῶς περὶ Τυπογραφίας, καὶ ἐπιθέντες αὐτῇ εὐκλεῶς τὸ ποθεινότατον ὄνομα, Κοινὴ τοῦ Γένους Τυπογραφία, προσεκαλέσαντο καὶ ἡμᾶς, τέσσαρας μὲν τῶν ἐγκριτοτέρων Ἀρχιερέων, δύο δὲ τῶν Ἀρχόντων, καὶ δύο τῶν Ἐπιτρόπων τοῦ Κοινοῦ· καὶ ἐνεπιςεύθησαν ἡμῖν τὴν ἐφορίαν αὐτῆς καὶ ἄοκνον καλλιέργειαν. Ὑπαγορεύσαντες δὲ τὰ εἰκότα, καὶ ἀπαγορεύσαντες τὰ ἀπᾴδοντα, ἐπεσφράγισαν τὰς εἰς ἡμᾶς ὑποθήκας συνῳδὰ τῇ βασιλικῇ θελήσει μὲ τὴν Εὐαγγελικὴν ταύτην ἐντολήν· „ Ἀπόδοτε τὰ

Καί-

Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ.

Ἡμεῖς δέ, φίλτατοι ὁμογενεῖς, τὸ γλυκὺ καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, ἀναδέχθημεν μετὰ πάσης προθυμίας τὴν κοινὴν ταύτην τοῦ Γένους Τυπογραφίαν, ἐπὶ σκοπῷ κυριωτέρῳ τοῦ νὰ ἐξυπηρετήσωμεν ὅλαις δυνάμεσιν εἰς τὴν ὠφέλειαν τοῦ Γένους· καὶ νὰ ἐπισπάσωμεν εἰς τὸ κέντρον τῆς φίλης πατρίδος τὴν προσοχὴν καὶ φιλοκαλίαν τῶν ἁπανταχοῦ πεπαιδευμένων αὐτῆς υἱῶν, διὰ νὰ ἀνατέλλωσιν οἱ λαμπροὶ αὐτῶν πόνοι ἐκεῖθεν, ὅθεν εἶδον καὶ αὐτοὶ πρῶτον τὸν Ἥλιον ἀνατέλλοντα.

Διὰ νὰ γένηται δὲ τὸ ἔργον ἄξιον τῆς ἐπαγγελίας καὶ τῶν ἐλπίδων τοῦ Γένους, οὐκ ἐφεισάμεθα μήτε κόπων, μήτε ἱδρώτων, μήτε χρημάτων, μήτε παντοίας ἄλλης προσοχῆς καὶ φιλοπονίας, ὥςε νὰ εἰσαγάγωμεν ἐν αὐτῇ, ὅσα χρειώδη, ὅσα συντελεστικά, καὶ ὅσα εἶναι ἀναγκαίως ἀπαιτούμενα εἰς τὴν σύςασιν μιᾶς εὐκλεοῦς καὶ λαμπρᾶς Τυπογραφίας. Ἐντεῦθεν καὶ πιεςήρια εὐθύτατα, καὶ ἀσφαλῆ, καὶ χαρακτῆρες λαμπρότατοι, καὶ χάρτης καθαρώτατος, ὁ μὲν μετακομισθεὶς ἤδη, ὁ δὲ ὅσον οὔπω μετακομισθησόμενος ἀπὸ τῶν ἐν Εὐρώ-

πη

πη περιφανεςάτων χαρτουργείων. Ἔτι δὲ καὶ ςοιχειοδέται δεξιοὶ, καὶ πιεςῆρες ἐπιτήδειοι, καὶ ἐπιθεωρηταὶ εὐμαθεῖς καὶ ἐχέγγυοι, καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις καὶ οἱ τοῦ Γένους ὀφθαλμοὶ ἐπαγρυπνοῦντες καὶ μὴ νυςάζοντες.

Συνέςη λοιπὸν, (τὸ ἐπιφωνοῦμεν πάλιν μὲ χαρὰν) συνέςη πρότερον ἡ κοινὴ τοῦ Γένους Τυπογραφία δι' ἱερᾶς Βασιλικῆς συγκαταθέσεως· συντηρεῖται νῦν διὰ κοινῆς συμφωνίας τῶν πρωτίςων τοῦ γένους· καὶ καλλιεργεῖται διὰ τῆς ἀόκνου ἡμῶν ἐπιμελείας, ἔργον πρώτιςον καὶ ἀναγκαιότατον ἀμέσως ἀναλαβοῦσα τὴν ἔκδοσιν τοῦ δευτέρου Τόμου τῆς Κιβωτοῦ εἰς χάρτην καθαρώτατον, καὶ εἰς τύπον λαμπρότατον καὶ πολλῷ τοῦ πρώτου διαφέροντα. Τί μένει λοιπόν; τί ἀπαιτεῖται πλέον; οὐδὲν ἄλλο βέβαια, εἰ μὴ ὁ ζῆλος τῶν φίλων καὶ φιλοσόφων τῆς φίλης πατρίδος υἱῶν· (ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐξήρτηται τὸ κλέος καὶ ἡ δόξα της) ἐκείνων τῶν υἱῶν, οἱ ὁποῖοι προικισθέντες μὲ τὸν πλοῦτον τῶν φυσικῶν χαρισμάτων, τὰ ὁποῖα διαχέει δαψιλῶς ἡ φιλότεκνος καὶ θαυμασία Ἑλλὰς εἰς τὸν κόλπον τῶν τέκνων της, ἠξιώθησαν νὰ γένωνται, οἱ

μὲν

μὲν νυμφίοι τῶν Μουσῶν · οἱ δὲ μνηστῆρες, οἱ δὲ ἐρασταί. Τούτους ὡς φιλογενεῖς φιλογενῶς προσκαλούμεθα, οὐχὶ διὰ νὰ μαιεύσωμεν ἡμεῖς τὰ τούτων ἔκγονα κατὰ τὸν μαιευτικὸν Σωκράτη, ἀλλ' ἀφ' οὗ τὰ μαιεύσωσι διὰ τῆς ἀτενοῦς φιλοπονίας οἱ γνήσιοι αὐτῶν πατέρες, ἀφ' οὗ πανηγυρίσωσιν εὐκλεῶς τὰ ἀμφιδρόμια αὐτῶν, καὶ ἐπιθήσωσιν ἑκάστῳ τὸ κλεινὸν ὄνομα, νὰ τὰ ἐπαναπαύσωσιν εἰς τὸ κοιτεῖον τῆς παρ' ἡμῖν τοῦ Γένους Τυπογραφίας · ἐνταῦθα δὲ γενόμενα ἡμεῖς ἀποδεξόμεθα αὐτὰ φιλοφρόνως, καὶ ἀπαμφιάσαντες τὴν βρεφικὴν ἀμπεχόνην, καὶ διὰ τοῦ τύπου

„δόντες θοιμάτιον καθαρὸν καὶ καινὰ πέδιλα, θέλομεν ὁδηγήσει αὐτὰ πανταχοῦ γῆς Ἑλληνικῆς, διὰ νὰ κάμωσι τὴν εὐδαίμονα περιήγησιν, καταστέφοντα καὶ περικοσμοῦντα τὰ μνημεῖα τῶν προπατόρων. Ἕκαστος δὲ τῶν Ἑλλήνων κατανοήσας αὐτὰ οὐχὶ μόνον ἀπὸ τοῦ χαρακτῆρος καὶ τοῦ σχήματος καὶ τῆς φωνῆς, ἀλλὰ καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐσθῆτος, ὅτι εἶναι περικλεῆ τῆς περικλεοῦς Ἑλλάδος γεννήματα, θέλει προσθήσῃ τῇ χαρᾷ του

χα-

χαρὰν, καὶ θέλει βοήσῃ μετ' ἀγαλλιάσεως
,, ὦ πάτρα πάτρα σὺ κυδιάνειρα πατρίς.
Καὶ ταῦτα μὲν ἐπιφωνοῦμεν πρὸς τοὺς λαμπροὺς τῶν Μουσῶν νυμφίους· τὰ δ' αὐτὰ λέγομεν καὶ πρὸς τοὺς περιφανεῖς μνηστῆρας, ὅσοι μήπω κατακοιμηθέντες παρὰ
— Μούσαις Ἑλικωνιάδεσσι,
περιπολοῦσιν ἔτι καὶ περιςρέφονται, καὶ
,, Παρνησσοῦ νιφόεντος ὑπὸ πτυχία ξυνίασσι,
καὶ τῶν ὁποίων ἕκαςος μήπω
,, Δαφνηφαγὼν φοίβαζεν ἐκ λαιμῶν ὄπα,
ἀλλὰ — πῦρ ἔχων καὶ μυῤῥίνας
,, Προθυσόμενος ἔοικε ποιήσεως.
πρὸς ἐκείνους δηλονότι, οἵτινες ἀποταμιεύοντες τὰ ἴδια γεννήματα εἰς τὸν οἰκεῖον χρόνον, προγυμνάζουσιν ἑαυτοὺς μεταφράζοντες τὰ κομψότερα καὶ ἀναγκαιότερα συγγράμματα τῶν ἐν Εὐρώπῃ περιφανεςέρων Συγγραφέων, καὶ ὠφελοῦντες διὰ κοινῶν πόνων, ἕως οὗ νὰ ὠφελήσωσι καὶ διὰ τῶν ἰδίων.
Ἐπίσης δὲ προσκαλούμεθα καὶ τοὺς ἐνδόξους ἐραςὰς, οἵτινες προμνηςευσάμενοι ἑαυτοῖς τὰς Χάριτας, ἐκωλύθησαν ἀπὸ τῆς μετὰ τῶν Μουσῶν συνοικήσεως· ἀλλ' οἱονεὶ ἀπαρεσκόμε-

μενοι εἰς τὸ, ὅτι ἄγονοι λόγων αἱ Χάριτες, ἐρῶσι τῶν Μουσῶν ἔρωτα θεῖον, καὶ περιθάλπουσιν αὐτὰς δι' ὑπερβολὴν φιλοκαλίας· καὶ παρατηροῦντες, ἐξευρίσκουσιν, εἴπου τι τῶν Μουσῶν γέννημα παρέῤῥιπται ἀτημέλητον· καὶ εὑρόντες, ἀναλαμβάνουσιν αὐτὸ, καὶ υἱοθετοῦσιν ἑαυτοῖς, καὶ περικοσμοῦντες διὰ τοῦ τύπου, δημοσιεύουσι λαμπρῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα, σωτῆρες λόγων καὶ σοφίας ἐπαξίως ἀποκαλούμενοι. Τοιοῦτοι εἶναι οἱ περίβλεπτοι Ζωσιμάδαι, οἱ Καπλάναι, καὶ οἱ Βαρβάκαι, οἱ φιλογενέστατοι καὶ κοινωφελέστατοι, καὶ τῆς Ἑλλάδος κοσμήτορες. Τοιοῦτοι εἶναι, καὶ ὅσοι ἄλλοι ἢ ἐμιμήθησαν, ἢ θέλουσι μιμηθῇ τοὺς θαυμασίους τούτους ἄνδρας, συνδρομηταὶ τῆς εἰς τύπους ἐκδόσεως διαφόρων Συγγραμμάτων γινόμενοι, τοὺς ὁποίους ἡμεῖς σωτῆρας λόγων ἀποκαλοῦντες, δὲν ἁμαρτάνομεν.

Τούτους ἅπαντας, ὅσοι Συγγραφεῖς, ὅσοι μεταφρασταὶ, ὅσοι συνδρομηταὶ καὶ σωτῆρες λόγων εἰσὶν, ἡμεῖς προσκαλοῦμεν εἰς τὴν κοινὴν ταύτην τοῦ Γένους Τυπογραφίαν, προπληροφοροῦντες αὐτοὺς, ὅτι ὁ τύπος ἔσαι λαμπρότερος

ρος καὶ ὀρθότερος, ἡ δαπάνη ἡ αὐτὴ, τὸ δὲ κλέος ἀθάνατον. Ἡ Ἑλλὰς ἡ φίλη καὶ φιλότεκνος Πατρὶς χαίρει καὶ ἐναμβρύνεται, ὅταν βλέπῃ ἐν τοῖς ἐκδιδομένοις βιβλίοις τὰς γλυκείας ταύτας ἐπιγραφὰς, Εὐγένιος Βούλγαρις, Νικηφόρος Θεοτόκης, Ἄνθιμος Γαζῆς, Νεόφυτος Δούκας, Γρηγόριος Κωνσαντᾶς, Στέφανος Κομμητᾶς, Κωνσαντῖνος Οἰκονόμος, Διαμαντὴς Κοραῆς, Κωνσατῖνος Κούμας, Ἀνασάσιος Γεωργιάδης, Ζωσιμάδαι, Καπλάναι, Βαρβάκαι, καὶ τὰ τοιαῦτα ὀνόματα ὅλως Ἑλληνικὰ, καὶ Ἑλληνικὸν ζῆλον πνέοντα. Ὅταν ὅμως κατίδῃ ἐν τῇ αὐτῇ σελίδι καὶ τὰς ἑξῆς ὑπογραφὰς, ἐν Βιέννῃ τῆς Ἀουσρίας, ἐν Παρισίοις, ἐν Λειψίᾳ, ἐν Βενετίᾳ, καὶ ἄλλας, οἱονεὶ αἰσχυνομένη, ἀποναρκᾷ, καὶ κατασέλλει τὸ φρόνημα, ἐποδυρομένη τὴν ἀτέλειαν. Φίλοι τῆς φίλης πατρίδος υἱοὶ, παραμυθήσατε ταύτην τὴν λύπην τῆς κοινῆς ἡμῶν μητρός· ἀφέλετε τὸ ὄνειδός της· καλύψατε τὴν ἐπὶ τούτῳ αἰσχύνην της. Ὦ πόσον θέλει χαρῇ! πόσον θέλει κροτήσει τὰς χεῖρας, ὅταν καθορῶσα ἐν ταῖς ἐκδόσεσι γεγραμμένα τὰ γλυκύτατα ὀνόματα τῶν υἱῶν, ἤθελε συγ-

χα-

κατίδῃ καὶ ἑαυτὴν συγκαταγεγραμμένην μὲ τὴν ὑπογραφὴν ταύτην, ἐν Κωνςαντινουπόλει, ἐν τῷ Ἑλληνικῷ τοῦ Γένους Τυπογραφείῳ.

οἱ τῆς τοῦ Γένους Τυπογραφίας Ἔφοροι.

Τοιαύτη εἶναι, φίλτατοι ὁμογενεῖς, ἡ προαίρεσις τῶν προὐχόντων τοῦ ἡμετέρου Γένους. Τοιοῦτος εἶναι ὁ περὶ τὰ καλὰ ζῆλός των· καὶ κατασιγάσθωσαν, ὅσοι δι' ἀπειροκαλίαν καὶ γνώμης μοχθηρίαν τολμῶσι νὰ καθάπτωνται τῶν Ἐκκλησιαςικῶς καὶ πολιτικῶς τοῦ Γένους προϊςαμένων. Παρῆλθεν ἡ ἐποχὴ τῆς βαρβαρότητος, καὶ ἀφιλοκαλίας. Ἡ παροῦσα ἐποχὴ τῶν Ἑλλήνων ἁμιλλᾶται μὲ τὴν προγονικὴν λαμπρότητα· ἑκάςη τάξις ἀνθρώπων προθυμοποιεῖται νὰ συνεισφέρῃ, ὅ,τι δύναται εἰς τὴν τοῦ Γένους εὔκλειαν. Ὁ Ἱερὸς κλῆρος πνέει ζῆλον φιλογενείας καὶ φιλομαθείας· ἡ Πανευγενὴς χορεία οὐδὲν ἧττον φιλοτιμουμένη, καταθύει τὰ ἴδια ὑπὲρ τῶν κοινῶν καλῶν· οἱ ἔμποροι, οἱ τεχνῖται καὶ πᾶσα ἄλλη τάξις ἀνθρώπων γίνονται μιμηταὶ τῶν εἰρημένων, καὶ πρόθυμοι εἰς τὴν ἐκτέ-

τέ-

τέλεσιν τῆς ἐκείνων ὁδηγίας·

Ἅπαντες ἐχθροὶ τῆς ἀμαθείας ἄσπονδοι, συντελοῦσι καὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ εἰς τὴν σύστασιν καὶ πρόοδον τῶν ἑκαςαχοῦ σχολείων, καὶ ἐπιθυμοῦσι νὰ εἴδωσι τὴν Φιλοσοφίαν ἐπιχωριάζουσαν, καὶ λαλοῦσαν οὐχὶ μὲ γλῶσσαν ἔκφυλον, ἀλλὰ μὲ τὴν ἐνδεχομένην γλυκύτητα τῆς προγονικῆς εὐφραδείας. Φιλάνθρωποι καθ' ὑπερβολὴν προνοοῦνται τῶν πολυειδῶς ἀσθενούντων καὶ ἐπαύξουσι, καὶ ἐπισκευάζουσι τὰ ἑκαςαχοῦ νοσοκομεῖα, καὶ ἐπιμελοῦνται νὰ εἰσαγάγωσιν ἐν αὐτοῖς πᾶσαν περίθαλψιν καὶ παρηγορίαν τῶν νοσούντων. Εὔσπλαγχνοι καὶ συμπαθεῖς ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ἐποχὴν, συνεςήσαντο κοινὸν καταφύγιον τῶν ἐνταῦθα πτωχῶν, καὶ τῶν ἄλλοθέν ποθεν ἐρχομένων· καὶ κοινῇ γνώμῃ καὶ συμφωνίᾳ Πατριαρχῶν, Ἀρχιερέων, Ἡγεμόνων, Ἀρχόντων, Ἐπιτρόπων τοῦ Κοινοῦ, καὶ τῶν λοιπῶν Συςημάτων διώρισαν ἰδιαίτερον Κιβώτιον ἐλέους, (*) εἰς ὃ καταβαλόντες ἕκαςος κατὰ τὴν ἰδίαν δύν-

(*) Τὸ Ῥηθὲν Κιβώτιον συνέςη πρὸ ἑνὸς ἤδη χρόνου συντόνῳ προςασίᾳ τοῦ Παναγιωτάτου ἡμῶν Δεσπότου, τῶν Ὑψηλο-

δύναμιν δαψιλῆ συνεισφορὰν, ἐπέστησαν εἰς αὐτὸ ἐπιτρόπους ἐκ τοῦ ἐμπορικοῦ συστήματος,

ἀνδ-

λοτάτων Αὐθεντῶν. καὶ τοῦ Ἐκλαμπροτάτου καὶ Περιβλέπτου Ἡγεμονίδου καὶ Μεγάλου Διερμηνέως. Ἐναπετέθη δὲ εἰς ἓν τῶν ἐντὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως λιθοκτίστων Οἰκητηρίων· καὶ ἐγένετο ἱκανὴ συνεισφορὰ τῶν τε Ἐκκλησιαστικῶν καὶ πολιτικῶν, καὶ λοιπῶν συστημάτων, τόσον τῶν ἐνταῦθα, ὅσον καὶ τῶν πολλαχοῦ ὁμογενῶν. Ἔφοροι δὲ καὶ γενικοὶ προστάται αὐτοῦ εἶναι ἡ Παναγιότης του, καὶ ἡ Ἐκλαμπρότης του· ὑφ' ὧν ἐκλεχθέντες ἀπὸ τῶν διαφόρων ταγμάτων ἄνδρες ὑποληπτικοὶ καὶ φιλόκαλοι, διωρίσθησαν Ἐπίτροποι αὐτοῦ· ἐκ μὲν τῶν Ἀρχιερέων ὁ Πανιερώτατος ἅγιος Κυζίκου κύριος Κωνστάντιος· ἐκ δὲ τῶν πολιτικῶν ὁ εὐγενέστατος ἄρχων μέγας Ποστέλνικος κύριος Γρηγόριος Μάνος. ἐκ δὲ τῶν ἐμπόρων καὶ ἄλλων συστημάτων οἱ τιμιώτατοι κύριοι Χατζῆ Χάνας Φάχρης· Χατζῆ Ἀνέστης· Χατζῆ Πανανός· Μισὲρ Θεοδόσιος· Χριστόδουλος Μαυρουδῆς· Χοντζᾶ Λαμπίκης. Εὐστράτιος Σεβαστόπουλος· Μανουὴλ Δανέζης· Γεώργιος Σαματᾶς· Δημήτριος Σχηνᾶς· καὶ Παλάσης Ἀσημάκης. καὶ Ἐκ τούτων οἱ κύριοι Εὐστράτιος Σεβαστόπουλος, καὶ Γεώργιος Σαματᾶς εἶναι κλειδοῦχοι τοῦ Κιβωτίου. Εἰς αὐτοὺς ἐνεχειρίσθη πᾶσα ἡ καταβληθεῖσα ποσότης, καὶ ἐγχειρίζεται σχεδὸν καθ' ἡμέραν ἡ γινομένη τῶν φιλογενῶν συνδρομή. Αὐτοὶ δὲ παραλαμβάνουσι τὰ συναγόμενα χρήματα, καὶ τὰ τοκίζουσιν εἰς μέρη ἀσφαλῆ· καὶ ἐλθούσης τῆς διορίας συνάγουσι τοὺς τόκους, ὁμοίως καὶ τὰ λοιπὰ κανονικὰ εἰσοδήματα, καὶ τὰ ἐναποταμιεύουσιν εἰς τὸ Κιβώτιον. Καὶ πρὸ τῶν ἑξῆς ἑορτῶν, δηλαδὴ τῶν Χριστοῦ Γεννῶν τοῦ Πάσχα, τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. καὶ τῆς Παναγίας γίνεται ἀκριβὴς ἐξέτασις ὅλων τῶν χρείαν ἐχόντων, καὶ καταγράφονται τὰ ὀνόματά των, καὶ περιστατικώτερον ἡ ἀνάγκη ἑκάστου. Αἱ τοιαῦται καταγραφαὶ ἐμφανίζονται εἰς τοὺς Ἐφόρους, καὶ ἐπιβεβαιοῦνται

παρ'

ἄνδρας τιμίους, καὶ εὐσυνειδήτους, οἵτινες οἰκονομοῦντες τὴν καταβληθεῖσαν ποσότητα καὶ παραλαμβάνοντες τὴν ἁπανταχόθεν κατευθυνομένην τῶν φιλογενῶν καὶ φιλοπτώχων συνδρομὴν, ἐπαγρυπνοῦσι, καὶ βοηθοῦσι προθύμως εἰς τοὺς χρείαν ἔχοντας, καὶ ποικίλαις περιςάσεσι πιεζομένους. Τοιαύτη εἶναι ἡ παροῦσα κατάςασις τῶν Γραικῶν· τοιαῦτα εἶναι τὰ φρονήματα τῶν Ἐκκλησιαςικῶν καὶ Πολιτικῶν προςατῶν τοῦ Γένους, φρονήματα ἄξια ἐπαίνων, καὶ παραίτια χαρᾶς, καὶ οὐχὶ κλαυθμῶν καὶ μομφῆς, ὡς ὑποτιθέασιν ἀκρίτως τινὲς τῶν ἐν Εὐρώπῃ καθ' ἡμετέραν ἀτυχίαν ὁμογενῶν.

Ὁ τῆς Τυπογραφίας θεωρὸς Ἱλαρίων Κρής.

παρ' αὐτῶν, ἔπειτα δίδονται εἰς τους Ἐπιτρόπους, οἵ τινες συνελθόντες, διανέμουσι τὰ ἐλέη κατὰ τὰς γενομένας καταγραφάς. Ἂν δὲ μεταξὺ τοῦ χρόνου συμβῇ ἄλλη ἀνάγκη, ἢ παρθένων ἀναγκαζομένων ὑπὸ πενίας νὰ παρεκτραπῶσιν, ἢ ἄλλων τινων ὑπ' ἄλλων περιςάσεων κινδυνευόντων, ἀναγγέλλονται ταῦτα τοῖς Ἐφόροις, καὶ γενομένης τῆς ἀναγκαίας ἐξετάσεως προμηθεύονται τὰ ἀναγκαῖα, καὶ ἀπαλλάττονται οἱ πάσχοντες. Εἶναι μεγίςη ἐλπὶς ὅτι διὰ τῆς συνδρομῆς τῶν ἁπανταχοῦ φιλογενῶν θέλει αὐξήσῃ ἡ πρόσοδος τοῦ Κιβωτίου, ὥςε καὶ ἡ ἀπὸ τούτου παραμυθία τῶν ὁμογενῶν νὰ γίνηται δαψιλεςέρα καὶ χρησιμωτέρα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
007000031644

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ